

[Svend Nielsen.]

højelse af Forbrugsafgifterne, har mit Parti allerede under første Behandling givet Udtryk for, hvad vi mente om Finansministerens saakaldte Konsolideringsbestræbelser, og Udvalgsforhandlingerne — hvis man i det hele taget kan betegne Udvalgets Arbejde som saadant — har ikke ændret vor Opfattelse. Derfor kan vi ikke medvirke til Gennemførelsen af den her foreslaaede yderligere Forhøjelse af Afgiften paa Chokolade- og Sukkervarer. Den Varegruppe, der her er Tale om, er dog, naar alt kommer til alt, under almindelige Forhold indgaaet i Befolkningens Forbrug, og har man, saaledes som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, Opfattelsen af, at denne Vare i Øjeblikket reserveres de mere velhavende Dele af Kundekredsen, synes jeg, man bør skride til Gennemførelsen af en mere retfærdig Fordelingsordning, som det ærede Medlem ogsaa ved flere Lejligheder har paapeget Nødvendigheden af. Den yderligere Forhøjelse af Afgiften fra 40 til 50 pCt. af Engrosprisen, inkluderet Afgiften, vil i Virkeligheden sige, at for hver Gang man f. Eks. i Engrospris skal betale 1 Kr., tager Staten et tilsvarende Beløb, og en saa høj Afgift er efter vor Opfattelse at gaa for vidt.

I øvrigt er det meget karakteristisk for den øjeblikkelige politiske Situation og den Indvirkning, som denne Situation har paa Regeringen og dens Støttepartier, at af den Buket af Afgiftslove, herunder Tobaksafgiften, som den højtærede Finansminister for kort Tid siden fremsatte i det høje Ting, har det altsaa kun været muligt nu forud for Sommerferien at faa gennemført det lige omtalte Lovforslag og Lovforslaget om Forhøjelse af Arveafgiften. I Stedet for et Provenu paa ca. 130 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister oprindeligt havde tænkt sig, maa han nu nøjes med ca. 36 Mill. Kr. Ganske vist har de 3 Partier forpligtet sig til at fortsætte Drøftelserne om de Lovforslag, Ministeren ikke har faaet igennem. Det er naturligvis for tidligt at spaa om Resultatet af disse Forhandlinger, men mon man ikke under de videre Forhandlinger gør klogt i at notere sig den Reaktion ude i Befolkningen, som Ministerens nye Skattelovforslag har fremkaldt? Det gælder saavel de foreslaaede Afgiftsforhøjelser paa Tobaksvarer og andre Forbrugsvarer som Forslaget om den saakaldte Ungkarleskat.

Sidstnævnte Skatteforslag er jo blevet modtaget med en sand Proteststorm udefra, baade fra Kvindeorganisationerne, Ungdomsorganisationerne og samtlige Tjenestemandorganisationer. Repræsentanter for

sidstnævnte Organisationer har utvetydigt gjort opmærksom paa, at gennemføres Ungkarleskatten i den Skikkelse, Forslaget nu har, vil dette afføde et Krav fra Tjenestemandorganisationerne om Revision af den Tjenestemandsløve, der blev vedtaget den 6. Juni 1946. Et saadant Krav maa man stille, fordi Gennemførelsen af dette Skatteforslag vilde betyde, at Forudsætningerne for de Aftaler, der blev truffet, før Tjenestemandsløven blev vedtaget, maa betragtes som værende bristet.

Jeg tror, hele denne yderst forstaaelige Reaktion bør nøje overvejes under de fortsatte Forhandlinger om de Afgiftsforslag, der endnu er tilbage, idet man ikke kommer uden om, at vi paa disse Omraader er kommet saa vidt, at det vil være uklogt at overskride den Grænse, man i Dag har naaet. Jeg tror ligeledes, at denne Reaktion bør overbevise alle, ogsaa den højtærede Finansminister, om, at naar alt kommer til alt, er det Mennesker og ikke Tal, man her har med at gøre.

Der er ikke Uenighed om Nødvendigheden af at gennemføre en Konsolideringspolitik, men det vil være en Ulykke for Landet, om en saadan Konsolideringspolitik skal føres paa Hjemmenes Bekostning, for afgørende i Tiden fremover er det nu, at der ogsaa ude i Hjemmene sker en Konsolidering. En saadan Konsolidering er ikke mindst paakrævet i Betragtning af de Vanskeligheder, der paaførtes Hjemmene under Krigen og Besættelsen, og de Vanskeligheder, Hjemmene fortsat har haft at slaas med i den Periode, der er gaaet siden Befrielsen.

Jeg har med disse faa Bemærkninger under Hensyn til, at Forhandlingerne skal fortsættes, særlig ønsket at understrege, at man ingenlunde bør lade den Reaktion, som Forslagene har affødt, være upaaagtet.

Lovforslaget om Afgift af Arv og Gave kan vi, som det fremgaar af Betænkningen, medvirke til Gennemførelsen af. Vi agter ved tredje Behandling at stemme for Lovforslaget, men opfordrer til at stemme imod Forslaget om Forhøjelse af Afgiften paa Chokolade og Sukkervarer.

Bertel Dahlgaard: Det er beklageligt, at den højtærede Finansministers Sygdom faktisk har umuliggjort et regelmæssigt Arbejde i Udvalget i de faa Dage, hvori disse Forslag har været til Behandling i Folketinget, idet der jo, naar det drejer sig om Forslag af den Art, maa være et staadigt Samarbejde mellem Minister og Udvalg.